

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 733/1999 av den 30 mars 1999 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kalciummetall med ursprung i Ryssland och Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EG) nr 2557/94** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 734/1999 av den 8 april 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 10
- Kommissionens förordning (EG) nr 735/1999 av den 8 april 1999 om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på den inre marknaden av 15 000 ton ris som innehas av det italienska interventionsorganet 12
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 736/1999 av den 8 april 1999 om justering av de agromonetära kompensationsstöden till Irland**..... 13
- Kommissionens förordning (EG) nr 737/1999 av den 8 april 1999 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg 15
- Kommissionens förordning (EG) nr 738/1999 av den 8 april 1999 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98 17
- Kommissionens förordning (EG) nr 739/1999 av den 8 april 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1746/98 18
- Kommissionens förordning (EG) nr 740/1999 av den 8 april 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98 19

1

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 741/1999 av den 8 april 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98	20
	Kommissionens förordning (EG) nr 742/1999 av den 8 april 1999 om de anbud som meddelats för import av majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 566/1999	21
	Kommissionens förordning (EG) nr 743/1999 av den 8 april 1999 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B	22
	Kommissionens förordning (EG) nr 744/1999 av den 8 april 1999 om utfärdande av importlicenser för vitlök med ursprung i Kina.....	23
	* Rådets direktiv 1999/22/EG av den 29 mars 1999 om hållande av vilda djur i djurparker	24
<hr/>		
	Rättelser	
	Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 198/1999 av den 28 januari 1999 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål (EGT L 22 av den 29.1.1999)	27

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 733/1999

av den 30 mars 1999

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kalciummetall med ursprung i Ryssland och Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EG) nr 2557/94

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ särskilt artiklarna 8 och 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen har lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Tidigare undersökningar

- (1) Importen av kalciummetall med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland har varit föremål för ett antal antidumpningsundersökningar.
- (2) Sedan "Chambre syndicale de l'électrometallurgie et de l'électrochimie" inkommit med ett klagomål i januari 1988 inleddes en antidumpningsundersökning beträffande import av kalciummetall med ursprung i Folkrepubliken Kina och Sovjetunionen⁽²⁾ (nedan kallad den första undersökningen). Genom rådets förordning (EEG) nr 2808/89⁽³⁾ infördes slutgiltiga tullar med 21,8 % för Folkrepubliken Kina och 22 % för Ryssland.
- (3) Extramet, en importör som samarbetade under undersökningen, överklagade till EG-domstolen, och förordning (EEG) nr 2808/89 upphävdes av domstolen i juni 1992⁽⁴⁾. Domstolen ansåg att frågan om skada inte hade utretts tillräckligt. Efter domen meddelade kommissionen parterna genom

ett tillkännagivande⁽⁵⁾ att erlagda antidumpningstullar skulle återbetalas.

- (4) Efter samråd med rådgivande kommittén underrättade kommissionen senare parterna genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁶⁾ om att undersökningen skulle återupptas (denna undersökning kallas nedan den andra undersökningen).
- (5) Genom förordning (EEG) nr 2808/89 avslutades den första undersökningen, men eftersom denna förordning ogiltigförklarats retroaktivt av domstolen var kommissionens undersökning fortfarande öppen. Nya uppgifter om dumpning och skada inhämtades dock för att kommissionen skulle kunna dra sina slutsatser med utgångspunkt i så aktuell information som möjligt. Kommissionen skickade kompletterande frågeformulär till kända berörda parter.

2. Gällande åtgärder

- (6) Efter det att undersökningen återupptagits införde rådet genom förordning (EG) nr 2557/94⁽⁷⁾ slutgiltiga tullar på den enligt kommissionens förordning (EG) nr 892/94⁽⁸⁾ preliminärt fastställda nivån, alltså 2 074 ecu per ton importerad kalciummetall med ursprung i Folkrepubliken Kina, och 2 120 ecu per ton importerad kalciummetall med ursprung i Ryssland. För båda länderna motsvarade tullarna nivån för undanröjande av skada, eftersom dessa var lägre än respektive dumpningsmarginal.
- (7) I januari 1995 väckte kalciummetallimportören l'Industrie des Poudres Sphériques (nedan förkortat IPS), före detta Extramet, talan vid förstainstansrätten om att rådets förordning (EG) nr 2557/

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT C 20, 26.1.1988, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 271, 20.9.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ Mål C-358/89, Extramet Industrie SA mot rådet, REG 1992, s. I-3813.

⁽⁵⁾ EGT C 213, 19.8.1992, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT C 298, 14.11.1992, s. 3.

⁽⁷⁾ EGT L 270, 21.10.1994, s. 27.

⁽⁸⁾ EGT L 104, 23.4.1994, s. 5.

94 skulle ogiltigförklaras. Förstainstansrätten avskrev den 15 oktober 1998 IPS begäran. Förstainstansrätten fann kommissionens slutsats om att den produkt som importeras från Ryssland och Folkrepubliken Kina är likadan som den som produceras i gemenskapen vara riktig. Förstainstansrätten fann också att gemenskapstillverkare inte hade vägrat sälja sina produkter till IPS, och att det finns ytterligare försörjningskällor i Förenta staterna och Kanada (¹).

3. Skäl för interimsoversynen

- (8) När rådet antog förordning (EG) nr 2557/94 ansåg det att kommissionen skulle genomföra en översyn sex månader efter det att förordningen trätt i kraft om konkurrensförhållandena inom sektorn så krävde; i annat fall skulle översynen göras efter ett år. Bakgrunden till bestämmelsen var de särskilda förhållandena på kalciummetallmarknaden, i synnerhet det faktum att det bara fanns en tillverkare av produkten i gemenskapen och mycket få överhuvudtaget i världen. Rådet ansåg därför att åtgärdernas inverkan borde undersökas tillsammans med den allmänna marknadsutvecklingen för produkten.
- (9) I enlighet härmed offentliggjorde kommissionen efter samråd ett tillkännagivande om inledande av översyn (²) enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen). IPS uppgav under undersökningen att de inhemska priserna i jämförelselandet (Förenta staterna) hade sjunkit avsevärt. Eftersom dessa priser hade använts för att fastställa normalvärdet (³) i den undersökning som ledde till att förordning (EG) nr 2557/94 infördes, uppmanade kommissionen alla parter att lämna synpunkter. I förordning (EG) nr 2557/94 angavs dock att översynen endast skulle gälla skada och gemenskapens intresse, inte dumpning; för att översynen skulle kunna utökas till att också omfatta dumpning måste därför IPS tillhandahålla tillräckliga bevis för att uppfylla kraven i artikel 11.3 i grundförordningen. IPS inkom med uppgifter från en marknadsundersökning som visade att priserna på kalciummetall i fri omsättning på den amerikanska marknaden hade sjunkit. Trots skriftlig begäran därom från kommissionen tillhandahöll IPS emellertid inte några beräkningar som visade

att en jämförelse mellan de uppgifter i marknadsundersökningen som låg till grund för IPS påstående och de faktiska kinesiska och ryska exportpriserna skulle visa att de dumpningsmarginaler som fastställdes 1994 minskats eller undanröjts; dumpningsmarginalerna uppgick fritt gemenskapens gräns till 2202 ecu per ton för den kinesiska produkten och 2 502 ecu per ton för den ryska produkten. IPS ansågs därför inte ha tillhandahållit tillräcklig bevisning för att en dumpningsoversyn skulle vara berättigad.

- (10) Eftersom det sålunda inte var berättigat att inleda en dumpningsoversyn begränsar sig översynen till frågan om skada.

4. Översyn

- (11) Kommissionen underrättade officiellt alla parter som man visste berördes om att en översyn skulle inledas, och gav berörda parter möjlighet att inom den tid som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna sina synpunkter och att begära att bli hörda.
- (12) En importör och en organisation som företrädde exportörer lämnade skriftliga synpunkter och hördes.
- (13) Kommissionen skickade frågeformulär till alla parter man visste berördes och fick svar från en tillverkare i gemenskapen och en importör.
- (14) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som bedömdes som nödvändiga för att fastställa om skada uppkommit, och genomförde kontrollbesök på plats hos följande företag:
- a) *Tillverkare i gemenskapen*
- PEM Electrometallurgie SA, Paris (Frankrike)
- b) *Importör*
- Industrie des Poudres Sphériques SA, Annemasse (Frankrike)
- (15) Undersökningen om skada sträckte sig över perioden 1 januari 1992–30 september 1995 (nedan kallad skadeundersökningsperioden).
- (16) Undersökningen kunde av flera skäl inte slutföras inom den tid som anges i grundförordningen. För det första hade en undersökning i enlighet med förordning nr 17 inletts sedan IPS i juli 1994

(¹) Dom i mål T-2/95, Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 1998, s. II-000. IPS har överklagat förstainstansrättens dom, men överklagandet gäller inte de faktiska avgörandena i domslutet.

(²) EGT C 2, 5.1.1996, s. 2.

(³) Se skälen 12–18 i förordning (EG) nr 892/94 (EGT L 104, 23.4.1994, s. 5) och skäl 15 i EGT L förordning (EG) nr 2557/94.

ingivit ett klagomål om att gemenskapstillverkaren hade brutit mot artikel 86 i fördraget. Det ansågs önskvärt att vänta tills resultaten från konkurrensundersökningen var kända, eftersom denna undersökning förväntades klargöra läget beträffande IPS invändningar om skadeorsak. I november 1996 underrättade kommissionen IPS om sitt beslut att avslå klagomålet på den grund att man ansåg klagomålet ogrundat. För det andra var kommissionen fortfarande tvungen att undersöka de uppgifter som under första halvåret 1997 inkommit från IPS och tillverkaren i gemenskapen beträffande frågan om en dumpningsöversyn. Eftersom IPS ändå inte, som beskrivits i skäl 9, inkom med tillräcklig bevisning om att dumpningsmarginalerna för den föreslagna skadeundersökningsperioden 1 oktober 1994 – 30 september 1995 skulle ha ändrats, tillkännagav kommissionen sina slutsatser i oktober 1997 och hörde parterna på deras begäran i december 1997. Detta ledde till ett antal kritiska kommentarer från parterna beträffande de uppgifter som kommissionen använt sig av, och kommissionen undersökte därför på nytt alla de uppgifter man använt. För det tredje hade kommissionen omfattande överläggningar med ryska exportörer om åtaganden (se vidare skäl 54).

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDER-SÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

(17) Den produkt som är föremål för undersökning är kalciummetall. Kalciummetall kan framställas på två sätt:

— I den första processen framställs kalciummetallen genom reduktion av kalk med aluminium; denna process används av tillverkaren i gemenskapen och av tillverkarna i USA och Kanada.

— I den andra processen används elektrolys av kalcium med efterföljande destillering; denna process används av ryska och kinesiska tillverkare.

Produkten förekommer i olika former och storlekar, t.ex. kronor, klumpar, spån, flis och korn (eller granulater) och med olika renhetsgrad (över 96 % oavsett tillverkningsprocess). Priset varierar beroende på styckestorlek och framför allt på

renhetsgraden. Kalciummetall delas upp i tre kategorier beroende på renhetsgrad och aluminium- och magnesiumhalt: kalcium "R" (standardtyp med en kalciumhalt på 97 %), kalcium "N" och kalcium "NN" (kärntyp med högre renhetsgrad).

(18) I gemenskapen används kalciummetall av två industrier:

— Bly- och ferrolegeringsindustrier, som använder varan i form av klumpar eller flis.

— Stålintustrin, som använder korn som framställts genom mekanisk pulvrering av klumpar, spån, flis eller granulater som framställts genom omsmältning och atomisering.

2. Likadan produkt

(19) IPS uppgav att kalciummetall med ursprung i Ryssland och Folkrepubliken Kina inte är identisk med den kalciummetall som tillverkas i gemenskapen. Undersökningen visade att de båda tillverkningsmetoder som beskrivits ovan ger produkter med något olika sammansättning. Renhetsgraden för den standardkalciummetall som tillverkas av tillverkaren i gemenskapen är 97 %, medan de ryska och kinesiska tillverkarnas kalciummetall ligger på mellan 98,5 % och 99,7 %. Skillnaden har ingen annan betydelse än att det vid den process som IPS använder för att framställa granulater bildas mer restprodukter än när gemenskapstillverkarnas kalciummetall används. Detta påverkar emellertid inte produktens utbytbarhet. Gemenskapstillverkarna tillverkar också en annan typ av kalciummetall som har lägre syrehalt och en renhetsgrad på 98,5 %; denna typ är identisk med den kalciummetall som levereras av de ryska och kinesiska tillverkarna. Dessa konstateranden bekräftades av en undersökning som genomfördes av ett oberoende laboratorium som ett led i den ovan nämnda konkurrensundersökningen. IPS medgav att den högre kvaliteten (med en renhetsgrad på 98,5 %), som gemenskapsindustrin tillverkar på IPS begäran, uppfyller deras krav, men uppgav sig inte vilja betala ett högre pris än priset för gemenskapsindustrins vanliga kalciummetall (renhetsgraden 97 %).

(20) Därför dras den slutsatsen att den produkt som är föremål för undersökning, dvs. den produkt som exporteras från Folkrepubliken Kina och Ryssland,

i stort sett är identisk och utbytbar med den produkt som tillverkas i gemenskapen; produkterna är därmed sådana likadana produkter som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Det bör också erinras om att man i förordning (EG) nr 2557/94 drog slutsatsen att produkten också är likadan som den som tillverkas i USA, som var jämförelseland vid fastställande av dumpning.

C. SKADA

1. Inledande anmärkning

- (21) För att fastställa om skada uppkommit använde kommissionen i denna undersökning uppgifter rörande perioden 1 januari 1992–30 september 1995 (skadeundersökningsperioden). Vid beräkningen av skillnaderna mellan exportpriser och gemenskapsindustrins priser och kostnader (beräkning av prisunderskridande respektive av målprisunderskridande) användes perioden 1 oktober 1994–30 september 1995 (nedan kallad referensperioden).

Undersökningens geografiska räckvidd för undersökningsperioden var hela gemenskapen i den omfattning den hade när interimsoversynen inleddes, dvs. 15 medlemsstater. Skadebedömningen grundade sig på bestämmelserna i artikel 3 i grundförordningen.

2. Sammanslagen bedömning av den dumpade importens inverkan

- (22) Det ansågs lämpligt att i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen slå samman verkan av den kinesiska och ryska importen av kalciummetall vid bedömningen. De i förordning (EG) nr 2557/94 fastslagna dumpningsmarginalerna översteg beträffande importen från båda länder 2 % och importvolymen var inte försumbar i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen, eftersom den i båda fallen hade en marknadsandel på över 1 % i gemenskapen.
- (23) Den sammanslagna bedömningen motiverades också av konkurrensförhållandena de importerade produkterna emellan och mellan de importerade produkterna och den likadana gemenskapprodukten. Alla dessa produkter är utbytbara, säljs eller saluförs på samma geografiska marknader och

distribueras via gemensamma eller liknande kanaler.

3. Den dumpade importens sammanlagda volym och marknadsandel

- (24) Den sammanlagda volymen för importen till gemenskapen av den berörda produkten från Ryssland och Folkrepubliken Kina ökade från 612 ton 1992 till 1007 ton under referensperioden. På grund av den ökade förbrukningen minskade dock marknadsandelen för den sammanlagda importen från 51,8 % till 40,2 % under referensperioden. Dessa siffror är ett resultat av en särskild kontroll som genomfördes eftersom parterna, efter utlämnandet av uppgifter, hävdade att de uppgifter som kommissionen ursprungligen använde beträffande volymen importerade varor som övergått till fri omsättning inom gemenskapen var för höga. Kommissionen kontrollerade återigen alla tillgängliga uppgifter om importen och svaren på frågeformulären och kunde konstatera att invändningen var delvis berättigad. Uppgifterna ändrades därför i enlighet med vad man hade konstaterat. Kommissionen tog också med importtransaktioner inom ramen för förfarandet för aktiv förädling för att kunna fastställa marknadsandelen på gemenskapsmarknaden för den ryska och kinesiska importen (se vidare skäl 28).

Enligt den andra undersökningen var den ryska och kinesiska importens marknadsandel 52,8 % under 1992. Skillnaden jämfört med siffran 51,8 % (från förordning (EG) nr 892/94) beror på att fullständiga uppgifter för 1992 inte var tillgängliga under den andra undersökningen.

4. Priserna på den dumpade importen

- (25) Vid jämförelsen mellan gemenskapsindustrins priser och importpriserna använde kommissionen de genomsnittliga priserna till första oberoende importör (för importen) respektive till första oberoende kund (för tillverkaren i gemenskapen). Jämförelsen gjordes i jämförbara handelsled.
- (26) Kommissionen fastställde att priserna på importen från Folkrepubliken Kina respektive Ryssland i genomsnitt underskred gemenskapstillverkarens priser med 52,2 % respektive 52,5 % under referensperioden.

5. Gemenskapsförbrukningen

(27) Vid beräkningen av den synliga gemenskapsförbrukningen av kalciummetall lades gemenskapsindustrins försäljning i gemenskapen (fastställd på grundval av kontrollerade uppgifter från tillverkaren i gemenskapen) till den sammanlagda importen till gemenskapen (enligt uppgifter från Eurostat). Efter undersökningen tillhandahöll kommissionen parterna uppgifterna om gemenskapsförbrukningen. Uppgifterna ifrågasattes, i synnerhet beträffande importvolymen, och kommissionen kontrollerade dem noga. De detaljerade uppgifter som framkom i samband med verifikationen av försäljningen i gemenskapen och den sammanlagda importen visade att gemenskapsmarknaden för kalciummetall växte från 1 182 ton 1992 till 2 502 ton under referensperioden, dvs. en ökning med ca 112 %.

(28) En part ifrågasatte huruvida importen inom ramen för förfarandet för aktiv förädling skulle räknas med, och hävdade att bara import som övergått till fri omsättning i gemenskapen kan skada gemenskapsindustrin. Det ansågs dock att även import inom ramen för förfarandet för aktiv förädling tillhör de transaktioner som kan skada gemenskapsindustrin, dvs. dumpad import, eftersom enligt artikel 1.2 i grundförordningen en produkt anses vara dumpad om "exportpriset till gemenskapen" — i motsats till priset vid dess övergång till fri omsättning — är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet". Försäljningen till företag som använder sig av förfarandet för aktiv förädling kan dessutom mycket väl bidra till den skada som tillverkaren i gemenskapen åsamkats, eftersom försäljningen begränsar dennes avsättningsmöjligheter.

Rådet drog därför i enlighet med praxis slutsatsen att det var berättigat att vid skadebedömningen ta med importtransaktioner inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.

6. Gemenskapsindustrins situation

Produktion, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

(29) Gemenskapstillverkarens produktion ökade med 67 % under undersökningsperioden.

(30) Tillverkaren i gemenskapen investerade från 1994 och framåt i nya ugnar. Produktionskapaciteten ökade därför under undersökningsperioden med 24 %.

(31) Under samma period ökade gemenskapsindustrin sitt kapacitetsutnyttjande med 30 %.

Försäljning i gemenskapen

(32) Gemenskapsindustrin nästan tredubblade sin försäljning under undersökningsperioden.

(33) Produktions- och försäljningsökningen mellan 1993 och referensperiodens utgång berodde på att marknaden tillfälligt utökades till en användare inom kabelindustrin. Den nya användaren köpte ca 32 % av gemenskapstillverkarens sammanlagda tillverkning 1994. Tillverkaren i gemenskapen visade att denna nya förbrukare under fjärde kvartalet 1995 slutade använda kalciummetall vid kabeltillverkningen vid sina tre fabriker. Trots att IPS hävdade att man inte kände till denna stora kund, visade bevis som gemenskapsindustrin tillhandahöll i samband med kontrollen att denna kund existerade och att leveranserna av kalciummetall till kunden slutgiltigt upphörde under det fjärde kvartalet 1995 när kunden bytte affärsstrategi.

Gemenskapsindustrins marknadsandel

(34) Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade från 36,5 % 1992 till 46 % under referensperioden. Marknadsandelen för 1992 fastställdes i den andra undersökningen till 31,7 % (!). Det bör dock påpekas att man fick fram denna siffra genom att extrapolera de siffror som konstaterats för den 16 månader långa andra undersökningen (1 juli 1997 — 31 oktober 1992) till kalenderåret 1992. I föreliggande undersökning har marknadsandelarna fastställts på grundval av kontrollerade uppgifter för 1992 som inte var tillgängliga vid den ursprungliga undersökningen. Dessutom ansåg kommissionen det lämpligt att fastställa marknadsandelarna på grundval av den sammanlagda importen (se vidare skäl 28). Marknadsandelarna beräknades återigen för att fastställa hur de utvecklades under undersökningsperioden; samma metod användes.

(!) Se skäl 32 i förordning (EG) nr 892/94.

Lager

- (35) Lagren minskade med 40 % under referensperioden. Av kontrollen framgick dock att lagren plötsligt ökade med 40 % mellan 1994 och referensperiodens utgång.

Lönsambet

- (36) Gemenskapstillverkarens situation förbättrades sedan antidumpningstullar införts 1994, men inte i en sådan utsträckning att företaget gick med vinst. Förlusterna ökade mellan 1992 och 1993, men situationen förbättrades under referensperioden. Trots den ökade lönsamheten nådde tillverkaren i gemenskapen emellertid inte break-even.

7. Konkurrensförhållanden

- (37) Det bör erinras om att EG-domstolen i sin dom i mål C-385/89, Extramet mot rådet, ansåg att institutionerna inte hade följt förfarandet på ett korrekt sätt vid fastställandet av skada, särskilt beträffande huruvida gemenskapsindustrin själv hade vållat skadan genom att inte leverera till IPS, en stor användare i gemenskapen.
- (38) Tillverkaren i gemenskapen dömdes i mars 1992 av den franska konkurrensmyndigheten (Conseil de la Concurrence) för att genom att vägra leverera till IPS (före detta Extramet) under 1984 ha handlat i syfte att hindra en konkurrent att etablera sig i ett senare affärsled. Domen fastställdes i högre domstol (Cours d'Appel i Paris). Cours d'Appel påpekade dock att tillverkaren i gemenskapen inte hade begått några olagligheter i konkurrenshänseende efter 1984.
- (39) Importören, IPS, lämnade den 20 juli 1994 in ett klagomål till kommissionen enligt förordning nr 17, i vilket företaget hävdade att tillverkaren i gemenskapen hade brutit mot artikel 86 i fördraget genom att utnyttja sin dominerande ställning. Tre huvudargument framfördes: 1) Tillverkaren i gemenskapen missbrukade antidumpningsförfarandena för att tillskansa sig information om konkurrenternas kostnader och marknadspositioner. IPS påstod också att tillverkaren i gemenskapen vilseledde kommissionen i frågan om den skada som

uppkommit i gemenskapen. 2) Tillverkaren i gemenskapen vägrade sälja kalciummetall till konkurrenterna. 3) Tillverkaren i gemenskapen uppgavs tillämpa överdrivet höga och otillbörliga priser.

Efter en undersökning avtog kommissionen i november 1996 slutgiltigt IPS klagomål; kommissionens slutsats var att tillverkaren i gemenskapen inte, på grundval av undersökningsresultatet, kunde tillskrivas några konkurrensbegränsande åtgärder (!).

- (40) Kommissionen undersökte i samma konkurrensundersökning IPS påstående om att tillverkaren i gemenskapen missbrukade antidumpningsförfarandet för att förbättra sin ställning på gemenskapens kalciummetallmarknad och beröva sin konkurrent möjligheter till råvaruförsörjning. Kommissionen drog dock slutsatsen att så inte var fallet eftersom, även om ett företag har en dominerande ställning, detta inte berövar företaget rätten att åtnjuta lagligt skydd mot illojal konkurrens från tredje land och några konkurrensbegränsande åtgärder i alla händelser inte kunde tillskrivas företaget.

8. Marknadsutvecklingen

- (41) Översynen inleddes huvudsakligen för att undersöka verkan av åtgärderna i samband med den allmänna marknadsutvecklingen för produkten. Undersökningen visade att konkurrensen på gemenskapsmarknaden för kalciummetall ökade efter det att antidumpningstullar införts. Slutsatsen grundar sig på följande konstateranden.
- (42) För det första har de kinesiska och ryska tillverkarna fortfarande en betydande marknadsandel.
- (43) För det andra kunde kommissionen konstatera att tillverkaren i gemenskapen stärkte sin ställning på marknaden (från 36,5 % 1992 till 46 % under referensperioden) efter det att tullarna införts, men att företaget inte nådde den marknadsandel det hade innan den dumpade importen från Ryssland och Folkrepubliken Kina började.
- (44) För det tredje har det dykt upp allt fler, i första hand amerikanska, leverantörer på kalciummetallmarknaden sedan antidumpningstullar infördes 1994, medan importen från Kanada har varit i stort sett oförändrad.
- (45) IPS påstående om att antidumpningstullarna allvarligt begränsade tillgången på annan kalciummetall än den som framställts i gemenskapen stämmer alltså inte.

(!) Beslut av den 7 november 1996. IPS väckte den 13 januari 1997 ogiltighetstalan mot detta beslut (mål T-5/97, dom ej avkunnad).

- (46) En part uppgav att importen från USA utgjordes av kabel innehållande kalciummetall, som omfattas av samma tulltaxenummer som kalciummetall. Påståendet styrktes dock inte, och en närmare undersökning visade inte att kalciummetallimporten från USA i själva verket var kabelimport.
- (47) Det uppgavs under förfarandet att den från USA importerade kalciummetallen i själva verket hade sitt ursprung i Ryssland och Folkrepubliken Kina, och att det alltså var fråga om kringgående av antidumpningsåtgärder. Påståendet styrktes dock inte.

9. Slutsats

- (48) De under 1994 införda antidumpningstullarna och den stora försäljningen under 1993–1995 (se vidare skäl 33) ledde till vissa förbättringar för gemenskapsindustrin; bl.a. ökade försäljningen och marknadsandelen. Trots förbättringarna anses gemenskapsindustrin fortfarande åsamkas väsentlig skada, särskilt i form av fortsatt pressade priser och förluster.
- (49) Det har också fastställts att de år 1994 införda antidumpningstullarna inte hade någon negativ inverkan på utvecklingen av gemenskapsmarknaden för kalciummetall (bl.a. avseende antalet konkurrerande aktörer och alternativa försörjningskällor), och att antidumpningsåtgärderna inte gav tillverkaren i gemenskapen en gynnad ställning på marknaden. Rådet anser att detta konstaterande är av särskilt stor vikt, eftersom det visar att det finns alternativa försörjningskällor.

D. VÅLLANDE AV SKADA

1. Andra faktorer

- (50) Kommissionen undersökte huruvida den skada som gemenskapsindustrin vållats kunde ha orsakats av något annat än den dumpade importen. Kommissionen undersökte särskilt förbrukningen på gemenskapsmarknaden och utvecklingen av och inverkan från import från andra länder.
- (51) Gemenskapsförbrukningen av kalciummetall ökade kontinuerligt med en sammanlagd tillväxt på 112 % mellan 1992 och referensperiodens slut. Den skada som gemenskapsindustrin vållats har alltså inte orsakats av någon sjunkande efterfrågan.

Det bör påpekas att importen från tredje land ökade avsevärt. Importen från USA ökade från 49 ton till 270,8 ton under referensperioden, medan importen från Kanada ökade från 62 ton till 74,1 ton mellan 1992 och referensperioden. Enligt uppgifter från Eurostat skedde denna import dock till högre priser än vad som gällde för den import som är föremål för undersökning. Kommissionen drog därför slutsatsen att denna import inte på något avgörande sätt bidragit till skadan.

- (52) IPS hävdade att ett dotterbolag till gemenskapsindustrin importerade stora mängder kalciummetall från Ryssland och Folkrepubliken Kina inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, och att eventuell skada därför delvis skulle vara självförvållad. Påståendet styrktes dock inte. Kommissionen konstaterade under undersökningen att gemenskapstillverkarens huvudinriktning beträffande tillverkning och försäljning i gemenskapen var oförändrad. Även om ett dotterbolag till tillverkaren hade importerat vissa mängder kalciummetall för vidare bearbetning från Ryssland och Folkrepubliken Kina utöver vad tillverkaren i gemenskapen levererade, måste detta betraktas som normalt handelsbruk i syfte att bemöta de illojala handelsmetoder som de ryska och kinesiska exportörerna tillämpade på gemenskapsmarknaden och på så sätt i någon mån begränsa moderföretagets skada.

2. Slutsats om vållande av skada

- (53) Därmed har det inte kunnat visas att andra faktorer än den dumpade importen haft väsentlig inverkan på gemenskapsindustrin. Eftersom den skada som gemenskapsindustrin vållats i första hand är i form av kontinuerlig prispress och därav orsakade förluster, är det vidare uppenbart att det finns ett samband mellan skadan och den dumpade importen till priser som underskrider gemenskapsindustrins priser. Om åtgärder inte hade vidtagits skulle prisunderskridandet ha varit betydande, vilket skulle ha gett de kinesiska och ryska tillverkarna möjlighet att öka exporten till gemenskapen och därmed ytterligare pressa gemenskapstillverkarens priser. De kinesiska och ryska exportörernas prisunderskridande är fortfarande betydande (se vidare skäl 26).

E. ÅTAGANDEN

(54) En rysk exportör var beredd att göra ett åtagande beträffande ett minimipris. Kommissionen inledde i december 1997 överläggningar med exportören. Trots omfattande överläggningar låg det föreslagna minimipriset dock 30 % under det pris som krävs för att tillverkaren i gemenskapen skall kunna uppnå en skälig vinst. Åtagandet ansågs därför inte godtagbart.

F. ANTIDUMPNINGSAÅTGÄRDER

(55) Eftersom det har fastställts att den dumpade import som är föremål för undersökning fortfarande vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada och eftersom det är i gemenskapens intresse att bibehålla åtgärderna, bör de föreslagna åtgärderna ändras så att den skada som det i översynen konstaterats att den dumpade importen vållar, undanröjs.

(56) Kommissionen beräknade nivån för undanröjande av skada på samma sätt som i den föregående undersökningen, dvs. genom att jämföra priserna på den dumpade importen med gemenskapsindustrins försäljningspriser, vilka återspeglade dess tillverkningskostnad plus en skälig vinst.

(57) Det vägda, genomsnittliga exportpriset under undersökningsperioden för de varutyper som användes vid fastställande av om prisunderskridande förekom (cif gemenskapens gräns, med justeringar för erlagd tull, kostnader efter införseln och vinst) jämfördes med gemenskapsindustrins tillverkningskostnad plus en skälig vinst (den lägsta vinst som ansågs nödvändig för att få den berörda sektorn livskraftig).

(58) Jämförelsen visade att skademarginalen var 59,6 % för Folkrepubliken Kina och 59,5 % för Ryssland. Siffrorna visar en liten minskning av tullarna, vilket beror på att nivån för undanröjande av skada sänkts på grund av att vissa av gemenskapsindustrins tillverkningskostnader har sjunkit. Den sänkta nivån för undanröjande av skada leder till slutsatsen att en tull på 1 863 euro per ton för rysk kalciummetall och en tull på 1 876 euro per ton för kinesisk kalciummetall är lämplig.

(59) Dessa tullar är lägre än de dumpningsmarginaler som fastställdes i den andra undersökningen och bör därför fastställas som de slutgiltiga antidumpningstullarna.

(60) Eftersom översynen begränsar sig till en undersökning av skadan, påverkar den enligt artikel 11.2 i grundförordningen inte utgången av giltighetstiden för de antidumpningsåtgärder som infördes 1994.

(61) Förordning (EG) nr 2557/94 bör därför ändras för att beakta den ändrade nivån för undanröjande av skada.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 2557/94 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av kalciummetall som omfattas av KN-nummer 2805 21 00 med ursprung i Ryssland och Folkrepubliken Kina.

2. Tullen skall vara 1 863 euro per ton för import med ursprung i Ryssland och 1 876 euro per ton för import med ursprung i Folkrepubliken Kina.

3. I de fall då tullvärdet sänks i enlighet med artikel 145 andra stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ skall den tillämpliga särskilda tullen sänkas proportionellt.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 502/1999 (EGT L 65, 12.3.1999, s. 1)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 mars 1999.

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 734/1999

av den 8 april 1999

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 april 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	61,9
	204	63,4
	999	62,7
0707 00 05	052	114,3
	068	107,2
	999	110,8
0709 10 00	220	220,2
	999	220,2
0709 90 70	052	79,3
	999	79,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	34,0
	204	44,0
	212	53,2
	600	50,9
	624	45,7
	999	45,6
0805 30 10	052	62,0
	999	62,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	104,6
	388	74,0
	400	92,5
	404	97,3
	508	77,4
	512	87,1
	524	68,8
	528	76,8
	720	99,1
	804	103,4
	999	88,1
	0808 20 50	388
400		65,2
512		66,3
528		75,7
720		79,6
999		71,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 735/1999

av den 8 april 1999

om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på den inre marknaden av 15 000 ton ris som innehas av det italienska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 8 b sista strecksatsen i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EEG) nr 75/91⁽³⁾ fastställs förfarandena och villkoren för försäljning av paddryris som interventionsorganen innehar.

På den italienska marknaden råder det för närvarande brist på vissa rissorter som används för inhemsk konsumtion. Dessa rissorter finns emellertid till viss del tillgängliga i italienska interventionsorganets lager. Det bör därför inledas en stående anbudsinfordran för försäljning på den inre marknaden av 15 000 ton paddryris som det italienska interventionsorganet innehar.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det italienska interventionsorganet skall, på de villkor som fastställs i förordning (EEG) nr 75/91, inleda en stående anbudsinfordran för försäljning på den inre mark-

naden av 15 000 ton paddryris som det innehar i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 75/91.

Artikel 2

1. Tidsfristen för inlämnande av anbud för det första delanbuds förfarandet skall löpa ut den 21 april 1999.
2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för det sista delanbuds förfarandet skall löpa ut den 16 juni 1999.
3. Anbudet skall lämnas in till det italienska interventionsorganet:

Ente Nazionale Risi (ENR),
Piazza Pio XI 1,
I-20123 Milano
(Telex: 334 032, Tfn 87 41 53)

Artikel 3

Senast på tisdagen i veckan efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har gått ut skall det italienska interventionsorganet meddela kommissionen kvantiteterna och genomsnittpriserna för de olika partier som sålts.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 9, 12.1.1991, s. 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 736/1999

av den 8 april 1999

om justering av de agromonetära kompensationsstöden till IrlandEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av
den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt
system för euron ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 806/97 av den 2 maj 1997 om fastställande av de maximala beloppen på kompensationsstödet för de märkbara revalveringarna av det irländska pundet, pund sterling och den italienska liran som skett före den 31 mars 1997 ⁽²⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning nr 1219/97 ⁽³⁾, fastställs det maximala stödbeloppet för de märkbara revalveringarna av det irländska pundet den 11 januari och den 29 mars 1997.

Enligt artikel 10.3 tredje stycket i förordning (EG) nr 2799/98 skall hänvisningarna till kompensationsstöd i rådets förordningar (EEG) nr 3813/92 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁵⁾, och (EG) nr 724/97 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 942/98 ⁽⁷⁾, betraktas som hänvisningar till artiklarna 4, 5 och 6 i förordning (EG) nr 2799/98.

I artikel 4.5 andra stycket i förordning (EG) nr 2799/98 föreskrivs att beloppen för de andra och tredje delbetalningarna av kompensationsstödet skall minskas i förhållande till den inverkan på inkomsterna som blivit resultatet av den växelkursutveckling som konstaterats fram till och med början av månaden före den första månaden i berörd delbetalningsperiod.

⁽¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 115, 3.5.1997, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 170, 28.6.1997, s. 56.

⁽⁴⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 25.4.1997, s. 9.

⁽⁷⁾ EGT L 132, 6.5.1998, s. 1.

Omräkningskursen för det irländska pundet i början av månaden före den första månaden för den tredje delbetalningen är högre än kursen dagen för den märkbara revalveringen den 11 januari 1997. På grund av den nivå omräkningskursen har nått bör det göras en anpassning av den tredje delbetalningen av stödet till Irland.

Omräkningskursen för det irländska pundet i början av månaden före den första månaden för den tredje delbetalningen är högre än kursen dagen för den märkbara revalveringen den 29 mars 1997. På grund av den nivå omräkningskursen har nått bör den tredje delbetalningen av stödet till Irland inte göras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittéerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Beloppet för den tredje delbetalningen av det kompensationsstöd till Irland, som följer av det i förordning (EG) nr 806/97 fastställda huvudbeloppet för den första delbetalningen, skall i samband med den märkbara revalveringen den 11 januari 1997 minskas från 35,07 till 6,62 miljoner ecu.

2. Beloppet för den tredje delbetalningen av det kompensationsstöd till Irland som följer av det i förordning (EG) nr 806/97 fastställda huvudbeloppet för den första delbetalningen, skall i samband med den märkbara revalveringen den 29 mars 1997 ställas in.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 737/1999

av den 8 april 1999

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾.

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 april 1999 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

<i>(EUR/ton)</i>			<i>(EUR/ton)</i>		
Produktnummer	Bestämmelse land (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelse land (1)	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	43,75
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	41,00
1001 90 99 9000	03	22,00	1101 00 15 9150	01	37,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	35,00
1002 00 00 9000	03	61,50	1101 00 15 9180	01	32,50
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	42,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	04	36,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Bestämmelse land identifieras på följande sätt:

01 Alla tredje länder.

02 Andra tredje länder.

03 Schweiz, Liechtenstein,

04 Schweiz, Liechtenstein och Slovenien.

(2) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 738/1999

av den 8 april 1999

om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1078/98⁽⁵⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 2 till och med den 8 april 1999 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag eller exportavgift för korn som avses i förordning (EG) nr 1078/98 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 739/1999

av den 8 april 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1746/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissio-
nens förordning (EG) nr 1746/98⁽⁵⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
2 till och med den 8 april 1999 inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1746/98
är det högsta exportbidraget för råg fastställt till 71,45
EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 219, 7.8.1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 740/1999

av den 8 april 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till alla tredje länder, med undantag av vissa AVS-
stater, har inletts genom kommissionens förordning (EG)
nr 1079/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2005/
98⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
2 till och med den 8 april 1999 inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98
är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 31,95
EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 741/1999

av den 8 april 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissio-
nens förordning (EG) nr 2004/98⁽⁵⁾, ändrad genom
förordning (EG) nr 456/1999⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 2 till och
med den 8 april 1999 inom ramen för den anbuds-
infordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98 är det
högsta exportbidraget för vete fastställt till 38,96 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 55, 3.3.1999, s. 5.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 742/1999

av den 8 april 1999

om de anbud som meddelats för import av majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 566/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 12.1, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran om den högsta sänkningen av importtullar för majs till Spanien har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 566/1999⁽³⁾.

I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1963/95⁽⁵⁾, kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i

artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Med särskild hänsyn till de kriterier som avses i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95 är det inte uppenbart att en högsta sänkning av importtullar skall företas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 2 till och med den 8 april 1999 enligt den anbudsinfordran om sänkning av importtullar för majs som avses i förordning (EG) nr 566/1999 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 61, 6.3.1999, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 743/1999
av den 8 april 1999
om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/98⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 458/1999⁽³⁾, rättad genom förordning (EG) nr 499/1999⁽⁴⁾, fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.

Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för äpplen till geografisk destinationsgrupp Y som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskri-

dande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör äpplen till geografisk destinationsgrupp Y som exporterats efter den 8 april 1999. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportlicensansökningar under system B för äpplen till geografisk destinationsgrupp Y som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 458/1999 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 8 april och före den 17 maj 1999 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 178, 23.6.1998, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 55, 3.3.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 59, 6.3.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 744/1999

av den 8 april 1999

om utfärdande av importlicenser för vitlök med ursprung i Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2520/97⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1137/98 av den 29 maj 1998 om en skyddsåtgärd som är tillämplig vid import av vitlök med ursprung i Kina⁽³⁾, särskilt artikel 1.3 i denna, och

av följande skäl:

Enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1859/93⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1662/94⁽⁵⁾, skall övergången till fri omsättning i gemenskapen av vitlök som importerats från tredje länder omfattas av uppvisandet av en importlicens.

Enligt artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1137/98 begränsas utfärdandet av importlicenser för vitlök med ursprung i Kina, och för ansökningar som inkommer från och med den 1 juni 1998 till och med den 31 maj 1999, till en månatlig maximikvantitet.

Med hänsyn till de kriterier som fastställs i artikel 1.2 i nämnda förordning och till redan utfärdade importlicenser överstiger de ansökta kvantiteterna fr.o.m 1 april 1999 den angivna månatliga maximikvantiteten i nämnda förordning för april månad 1999. Det bör därför fastställas i vilken omfattning importlicenser kan utfärdas för dessa ansökningar. Det finns därför anledning att avslå licensansökningar som inlämnas efter den 6 april 1999 och före den 6 maj 1999.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De importlicenser som varit föremål för ansökan enligt artikel 1 i förordning (EEG) nr 1859/93 fr.o.m den 1 april t.o.m den 6 april 1999 för vitlök som klassificeras enligt KN-nummer 0703 20 00 med ursprung i Kina, utfärdas för en kvantitet motsvarande 2,5 % av den ansökta kvantiteten, med hänsyn tagen till de uppgifter som inkommit till kommissionen den 7 april 1999.

För ovannämnda produkter skall ansökningar om importlicenser som inlämnas efter den 6 april 1999 och före den 6 maj 1999 avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 157, 30.5.1998, s. 107.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 13.7.1993, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 176, 9.7.1994, s. 1.

RÅDETS DIREKTIV 1999/22/EG
av den 29 mars 1999
om hållande av vilda djur i djurparker

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (¹),

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget (²), och

av följande skäl:

I rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (³), krävs det för en lång rad arter bevis för att lämpliga anordningar för hållande och vård finns innan levande exemplar får föras in i gemenskapen. I samma förordning förbjuds förevisning för allmänheten i kommersiellt syfte av exemplar av de arter som förtecknas i bilaga A, såvida inte ett särskilt undantag beviljats därför att syftet var utbildning, forskning eller uppfödning.

I rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (⁴), och i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (⁵), förbjuds infångande och hållande av en lång rad arter samt handel med dessa, samtidigt som undantag kan medges för särskilda ändamål, såsom forskning, utbildning, återinplantering, återinförande och uppfödning.

Ett riktigt genomförande av befintlig och framtida gemenskapslagstiftning om bevarande av vilda djur och behovet av att se till att djurparkerna på ett riktigt sätt fyller sin viktiga funktion för bevarande av arter, utbildning av allmänheten och/eller forskning kräver att en gemensam grund tillhandahålls för medlemsstaternas lagstiftning om tillstånd till och tillsyn över djurparkerna,

djurhållningen i dessa, personalens utbildning och utbildning av den besökande allmänheten.

Insatser på gemenskapsnivå är nödvändiga för att få djurparker i hela gemenskapen att bidra till att bevara den biologiska mångfalden i enlighet med gemenskapens skyldighet att vidta åtgärder för ex situ-bevarande enligt artikel 9 i Konventionen om biologisk mångfald.

Ett antal organisationer, till exempel European Association of Zoos and Aquaria, har utarbetat riktlinjer för vård och hållande av djur i djurparker. Dessa riktlinjer kan vid behov vara till hjälp när nationella normer utarbetas och antas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Syftet med detta direktiv är att skydda vilda djurarter och att bevara den biologiska mångfalden genom att föreskriva att medlemsstaterna skall anta bestämmelser rörande tillstånd till och tillsyn över djurparker inom gemenskapen, samt att därigenom stärka djurparkernas roll när det gäller att bevara den biologiska mångfalden.

Artikel 2

Definition

I detta direktiv skall med "djurparker" avses alla permanenta anläggningar där levande djur som tillhör vilda arter hålls för att förevisas för allmänheten under minst sju dagar per år, med undantag av cirkusar, djuraffärer och anläggningar som medlemsstaterna undantar från kraven i detta direktiv eftersom de inte förevisar ett betydande antal djur eller arter för allmänheten och undantaget inte äventyrar målen med detta direktiv.

Artikel 3

Krav på djurparker

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder i enlighet med artiklarna 4, 5, 6 och 7 för att säkerställa att alla djurparker genomför följande åtgärder för bevarande:

⁽¹⁾ EGT C 204, 15.7.1996, s. 63.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 29 januari 1998 (EGT C 56, 23.2.1998, s. 34), rådets gemensamma ståndpunkt av den 20 juli 1998 (EGT C 364, 25.11.1998, s. 9) och Europaparlamentets beslut av den 10 februari 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2307/97 (EGT L 325, 27.11.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 97/49/EG (EGT L 223, 13.8.1997, s. 9).

⁽⁵⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 97/62/EG (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42).

- Deltagande i forskning som leder till att arternas bevarande främjas och/eller utbildning som ger relevanta kunskaper om bevarande och/eller informationsutbyte med avseende på arternas bevarande och/eller, i förekommande fall, uppfödning i fångenskap, återinplantering och återinförande av arter till ett liv i vilt tillstånd.
- Främjande av utbildning av och medvetenhet bland allmänheten med avseende på bevarande av den biologiska mångfalden, särskilt genom att tillhandahålla information om de förevisade arterna och deras naturliga livsmiljöer.
- Djurhållning under förhållanden som är ägnade att uppfylla de enskilda arternas biologiska behov och behov av bevarande, bland annat genom att djurens livsmiljöer berikas på ett artspecifikt sätt och att en hög djurskötselstandard upprätthålls med ett program som har utarbetats för preventiv och kurativ veterinärvård samt näringstillförsel.
- Förhindrande av att djur rymmer så att eventuella ekologiska hot mot inhemska arter undviks och förhindrande av att skadegörare och ohyra tar sig in utifrån.
- Förändring av uppdaterade register över parkens djurbestånd, som är anpassade till de arter som registreras.

Artikel 4

Tillstånd och tillsyn

1. Medlemsstaterna skall anta bestämmelser för tillstånd till och tillsyn över befintliga och nya djurparker för att säkerställa att kraven i artikel 3 uppfylls.
2. Varje djurpark skall ha ett tillstånd inom fyra år efter direktivets ikraftträdande eller, i fråga om nya djurparker, innan dessa öppnas för allmänheten.
3. Varje tillstånd skall innehålla villkor för att se till att kraven i artikel 3 uppfylls. Övervakning av att villkoren efterlevs skall bland annat ske genom regelbundna inspektioner och lämpliga åtgärder för att säkerställa sådan efterlevnad skall vidtas.
4. Innan ett tillstånd beviljas, vägras, ges förlängd giltighetstid eller i väsentlig grad ändras, skall en inspektion genomföras av medlemsstaternas behöriga myndigheter för att avgöra om villkoren i tillståndet eller de föreslagna villkoren i tillståndet är uppfyllda.

5. Om djurparken inte har något tillstånd i enlighet med detta direktiv eller om villkoren i tillståndet inte är uppfyllda, skall djurparken eller delar av den

- a) stängas för allmänheten av den behöriga myndigheten och/eller
- b) uppfylla de relevanta krav som ställs av den behöriga myndigheten för att säkerställa att villkoren i tillståndet uppfylls.

Om dessa krav inte har uppfyllts inom en acceptabel tidsperiod på högst två år, som skall bestämmas av den behöriga myndigheten, skall den behöriga myndigheten dra tillbaka eller ändra tillståndet och stänga djurparken eller delar av den.

Artikel 5

De krav för tillstånd som anges i artikel 4 skall inte gälla om en medlemsstat på ett för kommissionen tillfredsställande sätt kan visa att detta direktivs syfte enligt artikel 1 och kraven på djurparker enligt artikel 3 är uppfyllda och upprätthålls fortlöpande med hjälp av ett system för reglering och registrering. Ett sådant system skall bland annat innehålla sådana bestämmelser om inspektioner och stängning av djurparker som motsvarar bestämmelserna i artikel 4.4 och 4.5.

Artikel 6

Stängning av djurparker

När en djurpark eller delar av en sådan stängs, skall den behöriga myndigheten se till att de berörda djuren behandlas eller avlägsnas under förhållanden som medlemsstaten anser vara lämpliga och förenliga med detta direktivs mål och bestämmelser.

Artikel 7

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna skall utse behöriga myndigheter för detta direktivs syften.

Artikel 8

Påföljder

Medlemsstaterna skall bestämma vilka påföljder som skall gälla för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 9***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 9 april 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 10***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 mars 1999.

På rådets vägnar

F. MÜNTEFERING

Ordförande

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 198/1999 av den 28 januari 1999 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 22 av den 29 januari 1999)

På sidan 46 i tabellhuvudet, skall det

i stället för:

Produktnummer	Bestämmelseland (!)	Nuvarande 1	Period 1 2	Period 2 3	Period 3 4	Period 4 5	Period 5 6	Period 6 7
---------------	---------------------	----------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

vara:

Produktnummer	Bestämmelseland (!)	Nuvarande 2	Period 1 3	Period 2 4	Period 3 5	Period 4 6	Period 5 7	Period 6 8
---------------	---------------------	----------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------